

poštnina plačana
pri pošti 4274 Žirovnica

Jesenice dz

OBČINSKA KNJIŽNICA JESENICE

BRCA2

glasilo Kluba jeseniških študentov

220150201,35

COBISS

BRCA²

številka 35
april 2015

NDP

Občinska knjižnica Jesenice
Trg Toneta Čufarja 4
4270- Jesenice

Uvodnik

Kaj se zgodi, ko Brce en mesec ni?

Še več relevantnih zgodb, še več dobrih prispevkov in še več novih piscev. Kaj se bo zgodilo, če bomo nadaljevali s potjo, ki je načrtovana trenutno, lahko samo ugibamo. Čeprav je vse kazalo na to, da bo potrebno resno premisliti o nadaljnjem obstoju študentskega glasila, smo poiskali način, ki omogoča prav to. Držite pesti, da nas boste še dolgo lahko brali in da bomo skupaj obdelali različne tematike!

V tokratni izdaji Brce vas želimo seznaniti s pogledom na tematike, ki so relevantne za trenutno dogajanje v Sloveniji in informirati ter seznaniti s temami, ki se nanašajo na naše domače okolje. Hkrati vas želimo »brcniti«, da se aktivirate in udeležite vsak teden vsaj enega izmed mnogih dogodkov, ki so organizirani s strani mladih za mlade v Občini Jesenice.

Prijetno branje!

Sanja Despotovič

Dobra novica

Drage bralke in bralci, ne pozabite, da tudi vi lahko sodelujete pri soustvarjanju Brce. Informacije ali kratke članke o dobrih novicah, ki zaznamujejo naše okolje, lahko pošljete na kjs.brca@gmail.com (zadeva: dobra novica). Avtor izbrane novice bo simbolično nagrajen.

2 »Pri nas je vse mrtvo«

Bine Baloh

3 Drug drugemu Freundli

Matevž Polajnar

5 Zapleši swing tudi ti!

Nika Plečnik

7 Zbliževanje prek kulinaričnih dobrot

Peter Grandič

9 Jeseniški »bicikelj«

Pia Kokelj

11 Jan Pirnat - fotograf

Ana Pirih

13 Enake pravice za vse

Rok Kalan

15 Maturantski ples

Sara Pepec

16 Mladi se za veganstvo odločajo predvsem zaradi etičnih razlogov

Sanja Despotovič

18 Naše mesto jekla

Tjaša Kikelj

20 Informator

22 Dogodek meseca

Rok Kalan, Anže Čarni

BRCAMO:

Urednica: Sanja Despotovič

Lektorica: Eva Baš

Urednik fotografije: Rok Kalan

Oblikovanje: Adnan Varmaz, Urška Kalan

Pisci: Bine, Matevž, Nika, Peter, Pia, Ana, Rok, Sara, Sanja, Tjaša, Anže

Izdaja: Klub jeseniških študentov

info@kjs-klub.si

»PRI NAS JE VSE MRTVO, ITAK NI NIČ ZA POČETI!«

Brcamo

Večkrat opazim, da mi je dolgčas. Sedim v sobi, brskam po internetu, se smilim samemu sebi, češ, kako mi je hudo. Okrog hiše pa čudo dela, čaka me učenje, v imeniku milijon prijateljev in zunaj lepo vreme. Igrišče imam sto metrov stran, zvečer pa se povsod okoli nekaj dogaja. Vseeno jamram, kako ni nič za početi. Navadil sem se, da takšen pač sem. Trikrat globoko vdihnem in se zatopim v delo, družim s prijatelji, ukvarjam se s športom, pospravljam (čeprav to bolj redko).

Že od nekdaj, zadnje čase pa vse bolj, me moti že kar preveč pogosto govoričenje mladine: »Pri nas je vse mrtvo, itak ni nič za početi!« Tudi sam priznam, da se kdaj iz živega dolgčasa pritožujem čez vse in čez nič. Ampak – ali nam je res tako hudo? Smo res obsojeni na ležanje na kavču, buljenje v ekrane in gnitje za štirimi stenami? Mladi smo vedno bolj brez idej, kaj bi sami s seboj, kljub vsem možnostim, ki so nam ponujene.

Na to sem bolj pozoren, ker zadnje čase aktivno sodelujem pri KJŠ-ju. Celotna ekipa se vsak dan trudi, izvaja vse vrste projektov za študente, udeležba na njih pa je večinoma slaba. To bi razumel, če bi bili projekti svinjsko dragi in namenjeni le izbrani družbi. A temu ni tako. Vsak se lahko udeleži piknikov, zabav in raznolikih druženj, kjer se za drobiž naješ in napiješ. Vsak se lahko udeleži pohodov, izletov, delavnic in športnih aktivnosti, ki študenta stanejo manj, kot ga stane masten burek. Tudi bolj obsežni projekti, kot so smučanje, morje ali potovanje so po tako nizki ceni, da je skoraj smešno. In najbolj važno, vsem je cenovno dosegljivo. Kar pa se meni osebno zdi najhujše – vsakdo ima možnost organizirati in

izvesti **KAKRŠENKOLI** projekt, ki mu je ljub. Vse, kar je potrebno storiti, je, da si vzameš pol ure časa, premisliš, kaj te zanima in kaj si želiš, to predstaviš vodstvu kluba ter zadevo izpelješ.

Zavedam se, da smo ljudje različni, imamo drugačne interese, hobije. Toda verjamem, da se za vsakogar najde kaj zabavnega, koristnega. Bodimo aktivnejši, izkoristimo, kar nam je dobesedno porinjeno v roke. Zabavajmo se, učimo se, potujmo, žurirajmo, jejmo, pijmo, izumljajmo, ustvarjajmo ... Stopimo ven iz svojega kroga udobja in poizkusimo kaj novega. Skratka, bodimo aktivnejši!

Bine Baloh

DRUG DRUGEMU FREUNDI

Dileme

Slovenski medijski prostor je v izdihljajih marca razburkala afera Tepeš - Prevc. Tudi tisti, ki smučarskih skokov sicer ne spremljajo, so se nemalokrat vpletli v številne razprave o dogodkih na zadnji tekmi letošnjega svetovnega pokala. Na eni strani imamo zagovornike Tepeša, ki trdijo, da se razprave o razpletu niti ne bi smele začeti, saj je zmagovalec zadnje izmed treh planiških tekem zgolj skočil kot najbolje zna in nikakor ni želel ogroziti svojega reprezentančnega kolega v njegovem boju za veliki kristalni globus. Na nasprotnem bregu pa stojijo vsi tisti, ki so prepričani, da bi Jurij moral ravnati drugače, saj naj bi celo ogrozil slovenski nacionalni interes.

Sam sem mnenja, da Tepeš ni mogel ravnati drugače. Trditve, da bi se slovenska ekipa morala dogovoriti, kako ravnati v raznoraznih scenarijih, so naravnost ne-

umne. V individualnem športu, kot so smučarski skoki, je interes posameznika postavljen pred interes ekipe in čeprav mora za dober rezultat posameznika tudi

ekipa delovati kot utečen stroj, je jasno, da na koncu koncev vsak dela zase. Komentar avstrijskega skakalca Gregorja Schlierenzauerja po tekmi, ko je malodane začudeno pojasnil, da bi se v avstrijskem taboru skoraj zagotovo dogovorili ob podobnem razpletu, po mojem mnenju ne stoji na trdnih nogah. Tekmovalec namreč že na skakalnici težko namerno skrajša svoj skok, kaj šele na letalnici. Potem so tu še raznorazne kalkulacije z vetrno izravnavo in sodniškimi ocenami ter koga sme in koga ne sme prehiteti. Seveda, Jurij bi lahko skočil sto metrov in se poslovil od boja za stopničke, vendar ne verjamem, da bi ga Slovenija ob takem razpletu imela za junaka. Če bi Prevcu nato uspelo zmagati in prehiteti Freunda v skupnem seštevku, Tepeša razen zlobnih jezikov verjetno ne bi omenjal nihče.

Verjetno ste se tudi sami kdaj znašli v situaciji, ki jo lahko navežete na konec tedna v Planici. Morda ste pomagali pijanemu prijatelju domov, odstopili sedež starejši osebi ali pa pomagali mlajšim pri učenju. Tudi študentske situacije so podobne – posojanje literature in zapiskov, pomoč pri opravljanju izdelkov in učenju, ali pa tiste malo bolj sporne situacije, kot so podpisovaje manjkajočih in plonkanje na izpitih. Vendar obstaja razlika med naštetimi primeri.

Prepričan sem, da tisti, ki vestno opravljajo svoje študentske naloge, niso prav nič drugačni od Tepeša. S tem seveda namigujem na dejstvo, da so prav tako kot on trdo delali za svoje uspehe. Zakaj bi še nekdo drug, ki ni vložil skoraj nič dela v nek projekt, prav tako želel v tem primeru dobre ocene? Strinjam se z vsakim, ki svojega dela ni pripravljen tako razvrednotiti in tudi Prevc verjetno ne bi želel razvrednotenega uspeha za ceno uspeha moštvenega kolega. Hkrati pa sem prepričan, da bi se podobne vroče debate razvnele ob nasprotnem razpletu in tudi pri študentskih zadevah se nasprotna dejanja cenijo. Zato naj bo tako: drug drugemu Freundi, v dobrem in v slabem ter z razumevanjem odločitev ostalih.

Matevž Polajnar
foto: sportal.si

medium
tisk & design

www.medium.si

ZAPLEŠI SWING TUDI TI!

Plesno

Imaš rad starejšo glasbo in se z veseljem prepustiš njenim ritmom? Potem smo našli nekaj zate – swing! Ne, ni potrebno predznanje, niti ni nujno, da imaš soplesalca. Vse, kar potrebuješ, je volja. Hej! Pa še preko KJŠ-ja se lahko udeležiš tega super projekta. Pogovarjali smo se z Mino Jero Kovač, organizatorko, ki je poskrbela za prostor, oglaševanje in plesno šolo, ki s strokovnim vodstvom skrbi za širjenje plesnega znanja.

Kaj swing sploh je? Swing je zvrst plesa, ki izvira iz afroameriških ljudskih plesov. Pravijo, da je ples swing starejši od glasbe za swing. Deli se na nekaj podzvrsti, kot so: lindy hop, balboa, boogie, six count, collegiate shag in charleston.

Začetki swinga na Bledu so se začeli iz običajnega pogovora pri Mini Jeri doma: *»Zakaj bi se vozili v Ljubljano, če se lahko ob zadostnem zanimanju swing pripelje na Bled?«* pravi Mina Jera. In tako se je tudi začelo. Zgornjo Gorenjsko je oživel swing, natančneje zvrst lindy hop. Plesni navdušenci prihajajo na tečaj iz različnih koncev – vse od Brezj, Lesc, Žirovnice, Gorij, Jesenic in Hrušice. Tečaja se udeležujejo tako mladi od 20. leta naprej, pa vse tja do 40. leta. Družijo se enkrat tedensko po uro in petnajst na Bledu v dvorani Mojega kluba. Vse skupaj poteka pod vodstvom dveh učiteljev Plesnega studia Dansa.

Prva skupina tečajnikov je začela v Hotelu Ribno na Bledu, kjer so jim odstopili brezplačen prostor, za kar so jim vsi plesalci zelo hvaležni. Trenutno pa vsi tečaji potekajo v prej omenjenem Mojem klubu. Udeležite se lahko tako začetnega kot nadaljevalnega tečaja (tega seveda po opravljeni prvi stopnji). Tečaj poteka dva me-

seca, to je osem vaj. Preko KJŠ-ja je cena celotnega tečaja 50 evrov, za vse ostale udeležence pa 60 evrov. In ne pozabite, tečaji niso namenjeni samo študentom, ampak vsem generacijam, ki jih ta ples zanima. Zato vabljeni vsi, ki vas srbijo pete. Ne potrebujete nobene posebne opreme, oblačil, čevljev ali česa podobnega, le dobro voljo.

Zvrst lindy hop poteka ob zvokih 20. in 30. let prejšnjega stoletja. Gre za zvrst swinga, ki je tudi najbolj priljubljena. Pleše se lahko elegantno na počasnejšo glasbo ali na bolj živahne ritme, za kar pa je potrebno nekoliko boljše obvladovanje tega plesa. Po Mininih besedah swing izgleda kot neki posamezni koraki, ki se jih je potrebno naučiti, sam ples pa je nato improvizacija. Moški vodi žensko kakor mu ustreza, z raznimi prijemi pa ji nakaže, kateri koraki sledijo. *»Ni tako, kot smo navajeni pri klasičnih plesih v parih,«* pravi Mina Jera. Tudi soplesalci se na določen čas zamenjajo, saj s tem širiš okvire svojega znanja. Vsak ima nek svoj stil in tako je stvar še bolj zanimiva. Zato soplesalca ne potrebujete, našli ga boste tam – in ne samo enega!

Imeli so tudi že tri spoznavne večere

swinga z učitelji in plesalci. Prvi je bil v klubu Kult na Bledu, drugi v Šmeksu v Radovljici in zadnji v Teater baru na Jesenicah. Kdaj bo naslednji, še ni znano, zagotovo pa bo objavljeno na facebook strani skupine Blejski swingerji.

Dogajalo pa se bo tudi poleti. Na Bledu bo na različnih lokacijah med 24. in 26. julijem potekal prvi Festival swinging Bled pod vodstvom najboljših učiteljev swinga v Sloveniji. Delavnic bo kar nekaj, med njimi pa bodo tudi brezplačne delavnice (v soboto, 25. julija). Dogajanje bodo popestrili tudi različni bendi.

Vsi, ki ste že postali večji swinga ali pa to še boste, lahko spremljate tudi spletni časopis Swingopis. Tam boste našli vse informacije o plesnih večerih, tečajih in drugih stvareh, povezanih s swingom, ki se dogajajo po celotni Sloveniji.

Vsekakor je swing pri nas neka nova oblika zabave, rekreacije, druženja in predvsem zanimiv način spoznavanja novih ljudi. Torej, če ti je všeč starejša glasba, novi izzivi in imaš enkrat tedensko čas, se jim le pridruži in se zavrti ob zvokih swinga!

Nika Plečnik
foto : Klemen Klemenc

ZBLIŽEVANJE PREK KULINARIČNIH DOBROT

Medkulturnost

Se vam zdi verjetno, da bi se v našem večkulturnem okolju vsi mi prej zbližali, če bi pokusili dobrote daljnih in ne tako daljnih dežel? Če sodimo po obisku letošnje Multi-Kulti-Narike, je odgovor na dlani. Gneča v dvorani Kolpern, ki je bila prisotna ves čas, od odprtja pa vse do samega konca prireditve, je pokazatelj, da se z dobro hrano da približati kulturo na način, ki pritegne množico radovednih obiskovalcev.

Prireditelji so z dogodkom zadeli v polno. Sicer velika dvorana Kolpern je bila premajhna za vse, ki so si želeli okusiti dobrote vseh 22 dežel udeleženk. Selitev na drugo lokacijo prihodnje leto, in sicer na odprti prostor Stare Save, je tako logična posledica množičnega obiska. Zaradi gru-

če radovednežev sem bil »prisiljen« oditi iz dvorane, da sem dobil prostor, kjer sem lahko poskusil nenavadno sladico iz Dominikanske republike, ki jo tamkajšnji prebivalci pripravijo za velikonočne praznike. Ko sem si kupil drugi kupon, da bi ga unovčil za naslednjo jed, sem uvidel, da bo vedno težje pristopiti do stojnic, za katerimi so prostovoljci z deljenjem hrane imeli vedno več dela. Da sem s praznim krožnikom prihajal v dvorano in s polnim vsakič odšel iz nje, je postala stalna praksa. Poln avtobus obiskovalcev s celjsko registracijo je potrdil moje domneve, da je zanimanje preraslo lokalni značaj dogodka. Moram priznati, da le malokrat, če sploh kdaj, na Jesenicah uspeš videti poln avtobus obiskovalcev iz ostalih koncev Slovenije. Veliko pa vidim tistih, ki peljejo mimo našega kraja po avtocesti. »To je tisto, kar Jesenice potrebujejo,« mi je v pogovoru prišepnil znanec, na katerega sem povsem nevede naletel pred dvorano. Ko sva tako oba okušala indijske specialitete, sva se strinjala, da to ni bil najin zadnji obisk pri indijski mizi. Bolj ko sva se pogovarjala o ideji, ki je Jesenicam približala različne kulture, bolj so se mi pričeli vračati spomini na študentska srečanja, ki sem se jih kot študent gozdarstva udeležil v različnih delih Evrope,

tudi doma v Sloveniji. Zakaj? Prav tam sem namreč prvič izkusil idejo o približevanju kultur prek okušanja tradicionalne hrane in pijače ter na koncu še predstavitve plesa ali petja države udeleženke. Prvi srečanji, ki sem se ju udeležil, sta se odvili v Sloveniji, točneje v Logarski dolini in v Prekmurju. Na srečanjih smo se поближе spoznali z lokalnimi posebnostmi tamkajšnjega območja. Poudarek je bil na strokovnih ogledih, ob večerih pa je bil čas namenjen tudi družabnim dogodkom. Študentje iz vsake države udeleženke so imeli nalogo, da iz svoje dežele prinesejo domače dobrote, ki jih na večer, imenovan »international evening«, predstavijo vsem udeležencem in jih povabijo, da jih pokusijo. Največkrat je na eno- ali dvotedenskem srečanju »international evening« nastopil drugi ali tretji dan. Ideja se mi je takoj zasidrala v srce in verjamem, da se je tudi vsem drugim udeležencem srečanja. Kajti od tistega dne naprej smo se vsi študentje čutili veliko bolj povezani med seboj. Če si se na začetku srečanja še »lovil«, kako bi navezal pogovor s katerim od udeležencev, si po »international eveningu« lahko v hipu premostil pregrado. Neverjetno se mi je zdelo, da sem lahko navezal pogovor tudi s študenti, ki so bili zelo introvertirani, po tem večeru pa so se kar na lepem odprli. To je bil zame dokaz, da izmenjava dobrot morda še najlažje poveže ljudi različnih kultur in narodnosti ter hkrati, vsaj po moji izkušnji sodeč, premosti navidezne razlike, ki si jih po navadi ustvarimo kar sami. Še v istem letu sem se udeležil severnoevropskega srečanja gozdarjev na vzhodu Nemčije, kjer sem doživel zelo podobno izkušnjo.

Veliko vlogo so pri povezovanju poleg dobrot odigrale tudi igre, preko katerih smo lahko, četudi le za kratek čas, podživeli vsakdan tamkajšnjih študentov. Na svetovnem srečanju študentov gozdarstva na Finskem pa je evropsko preraslo v »svetovno zблиževanje« študentov gozdarstva, kjer je 35 držav udeleženk na »international eveningu« približalo svojo kulturo vsem 135 udeležencem srečanja. Tamkajšnji prostor je bil, tako kot na zadnji marčni petek dvorana Kolpern, nabit to poln, a s to razliko, da je bil namenjen ožjemu krogu ljudi, saj smo se ga lahko udeležili le obiskovalci srečanja. Zaradi »zasebne« narave srečanja se mi zdi Multi-Kulti-Narika veliko bolj prijazna, saj prav vsakomur omogoča, da za majhno vsoto (cena kupona je bila 50 centov) podživi zelo podobno izkušnjo. Lansko leto sem se udeležil tudi južnoevropskega srečanja študentov gozdarstva v Romuniji, kjer sva slovenska študenta predstavila slovenske dobrote na mizi, ki sva si jo delila s srbskima študentoma gozdarstva. Pokazali in dokazali smo, da je sožitje narodov na delu Evrope, ki je bil vedno sod smodnika, možno. Ne samo možno, povsem mogoče. Vse pa se je začelo na mizi, pogrneni z dobrotami.

Peter Grandič
foto: Peter Grandič

JESENIŠKI "BICIKELJ"

Dobra zgodba

Jesenice bodo v aprilu postale bogatejše za nov kolesarski sistem, imenovan jeseNICE bikes. Prebivalci si bodo na treh kolesarnicah lahko brezplačno izposodili mestno ali električno kolo. Gre za prvi tovrstni projekt na območju Gorenjske.

To je le ena od mnogih aktivnosti, ki so bile predvidene za izboljšanje Jesenic. Na občini si želijo manj onesnaževanja, ekološko sprejemljiv in ekonomičen način mobilnosti in boljšo dostopnost rekreacije tako za domače prebivalce kot tudi za obiskovalce. »S kolesarskim sistemom želimo narediti območje privlačnejše za gospodarski razvoj, turizem in bivanje,« je povedala vodja občinskega oddelka za gospodarstvo, Vera Djurić Drozdek.

V Sloveniji nam je najbolj poznan ljubljanski Bicikelj, ki je bil vzpostavljen leta 2011 in vse od takrat uspešno deluje. Trenutno je na 36 postajah na voljo 360 koles. Na Jesenicah so se za zdaj osredotočili na 15 mestnih in 6 električnih koles. »Če bomo opazili povpraševanje po večjem številu, se bomo seveda potrudili, da ga čim prej zagotovimo,« dodaja Djurić Drozdkova, saj je v Sloveniji in v Evropi kolesarjenje vedno bolj priljubljeno.

Kolesarnice bodo postavljene pri stavbi Občine Jesenice, v neposredni bližini Turistično-informacijskega centra Jesenice in pri Kulturnem domu Hrušica. Izposoja bo potekala na kateri koli izmed teh treh točk, kjer bodo postavljena prosta stojala sistema jeseNICE bikes. Pred prvo izposajo se bodo morali uporabniki registrirati, pridobiti kartico za uporabo ter plačati

znesek za letno registracijo v sistem, kar znaša deset evrov. »Izposoja koles bo nato brezplačna, uporaba pa zelo preprosta. Vse skupaj vam ne bo vzelo več kot nekaj minut.« Ponudnik celotnega sistema je Multimedijška hiša Ibis, ki tudi v Kopru in Piranu skrbi za tovrstno aktivnost občanov.

Hkrati z vzpostavitvijo kolesarskega sistema bo Občina Jesenice uredila tudi dve vstopni točki na daljinsko kolesarsko povezavo, ki poteka skozi občino Jesenice. Točki bosta na Stari Savi in v Športnem parku Podmežakla. Na vsaki točki bo postavljena tudi tabla z osnovnimi informacijami o kolesarski poti, klop, koš in pitnik vode.

Sistem naj bi začel delovati šele poleti, a jim je uspelo projekt predčasno izpeljati, zato bodo kolesa na svojih mestih predvidoma že sredi aprila. Vse dejavnosti se bodo izvedle v okviru projekta IDAGO – Izboljšanje dostopnosti in atraktivnosti gorskih obmejnih območij, v katerem Občina Jesenice sodeluje kot eden izmed projektne partnerjev.

Kakšna pa je cena celotnega projekta? »Vrednost del ocenjujemo na približno 75 tisoč evrov. 85 odstotkov bo evropskega, 10 odstotkov nacionalnega in 5 odstotkov občinskega denarja,« pojasni vodja oddelka.

Zaskrbljujoče pa je dejstvo, da glas o jeseniškem »biciklju« še ni segel v deveto vas. Za kolesarski sistem, ki bo končan čez slab mesec, občani namreč še niso slišali. Občina ima v načrtu sicer organiziran otvoritveni dogodek, vendar njegov datum še ni znan.

Vzdrževalca koles, ki bo skrbel za varnost in tehnično dovršenost prevoznih sredstev, bo občina pridobila na podlagi javnega naročila. Glede na to, da so izpostavljena vremenskim vplivom, morajo biti posebej vzdržljiva in odporna tudi na vandalizem. V Ljubljani so že imeli nekaj primerov namernih poškodb, a še nobeno kolo ni bilo toliko poškodovano, da bi ga morali izločiti iz sistema. Kako bo s tem

v jeseniškem okolju, še ni znano. Ljudi bi lahko začeli opozarjati tako na skrbno uporabo kot tudi na javljanje poškodb na kolesih.

Sistem brezplačne izposoje koles se je v slovenski prestolnici izkazal za zelo pozitiven projekt, saj so v zadnjih letih zabeležili že dva milijona in pol premikov s kolesi ter 28 tisoč aktivnih uporabnikov. Na jeseniški občini so zato optimistični: »Po vzoru uspešnih projektov tudi na Jesenicah dvigujemo kakovost življenja in povečujemo prepoznavnost mesta.«

Pia Kokelj
foto: Aleksandra Orel

MAX
bar

Zavrh bar
v objemu narave

JAN PIRNAT - FOTOGRAF

Predstavljamo

Tokrat smo jo brcnili mimo naših sicer nenapisanih pravil. Po navadi namreč predstavljamo zanimive ljudi, ki živijo v vaši okolici, a smo naredili izjemo in na klepet povabili mladega fotografa Jana Pirnata, ki živi v Lukovici pri Domžalah. Njegova fotografska strast ga pogosto vodi povsod po Sloveniji in njeni naravi. Morda ste na spletu že kje slišali zanj. Mogoče je kdo izmed vaših tisoč in nekaj facebook prijateljev že kdaj všečkal katero izmed njegovih fotk, ki so naravnost čudovite. Namesto fotografij pa bodo v spodnjih vrsticah spregovorile besede.

Škljoc

Vse se je začelo proti koncu osnovne šole. Takrat, kot pravi sam, je opazoval brata, ki je fotografiral panorame. A tista prava iskrica, ali bolje rečeno tisti »magičen škljoc«, se je zgodil na družinskem izletu. »Boter mi je posodil svoj dslr¹ in ko sem s tistim fotografiral cel dan, me je čisto potegnilo noter. Odprl se mi je nov svet. Veliko bolj zanimivo je bilo fotkati kot s kompaktnim fotoaparatom².« Tako je Jan Pirnat spoznal tisto, kar ga je popolnoma očaralo: fotografijo. »Potem pa se je strast do fotografije le še razvijala in razvijala in postala ogromen del mojega življenja,« še doda.

Danes najraje fotografira ekstremne športe, pokrajino in ljudi z zgodbami. Navdihujejo ga »momenti v fotografiji in tista pristnost ljudi, okolja ... Navdihuje me tudi adrenalin, ki ga doživljam pri ekstremnih športih. In neverjetno lepo je opazovati svetlobo, ki nam riše krasne podobe in vsaj mene nenehno navdihuje.«

Fotografi so vedno v iskanju čudovitega kadra in tudi Jan pogosto s seboj vzame svoj ustvarjalni pripomoček, »... razen če imam kakšne opravke, kjer ga ne morem imeti s seboj. A ga poskušam imeti čim večkrat

ob sebi. Veliko momentov se zgodi ravno na najbolj naključnih lokacijah ob naključnem času.«

Nekaj naključnih trenutkov je pred kratkim strnil tudi v svojo prvo razstavo. »V prihodnosti bo sigurno še kakšna, vendar ne vem, kdaj. Bo pa razstava serije, ki je prej ne bo možno videti nikjer drugje,« še namigne.

Preskakovanje meja

Ob vsem tem, kar gledalcu/opazovalcu sporočajo njegove fotografije, ki so, mimogrede, posnete na čudovitih lokacijah v naravi, si človek nikoli ne bi predstavljal, da Jan že od malih nog v sebi nosi zgodbo, ki je zelo drugačna od zgodbe mnogih njegovih vrstnikov. »Od rojstva me spremlja

cistična fibroza. Vsakdana brez te bolezni si niti ne predstavljam.« Gre za gensko bolezen, ki prizadane jetra, črevesje, trebušno slinavko, najbolj pa so prizadeta pljuča. Ta se zaradi nepopolnega delovanja težje čistijo, posledično prihaja do infekcij, pljučnic ... »Zjutraj, ko vstanem, moram narediti dihalne vaje. Če imam čas, še potelovadim, ker je kondicija celega telesa izjemno pomembna. Jutranja doza tablet, potem pa se dan normalno začne. Skozi dan moram narediti inhalacije in dihalne vaje še dvakrat. Vedno se časovno ne izide, ampak poskušam biti čim bolj vesten.« Čez dan pa je tudi encime za prebavo maščob, za vsak gram maščobe mora vnesti določeno število encimov. In kot je razložil v enem izmed mnogih intervjujev na spletu, mora zaradi vsega tega pojesti tudi precej več kalorij kot njegovi sovrstniki, da lahko ohranja telesno težo in kondicijo.

Z odločnostjo in disciplino pa premaguje tudi meje te bolezni. Zaradi izkušnje, ki jo nosi v sebi, tudi toliko bolj ceni življenje, predvsem pa zdravje. Eno izmed sporočil na njegovem facebook zidu je: »Zdravi ljudje se resnično ne zavedajo največjega darila, ki so ga dobili v življenju – zdravlja!«

Video: »Jan Pirnat – My Story«

O svoji bolezni dolgo ni želel govoriti. »Težko mi je bilo govoriti o tem, ker sem se s časom čedalje bolj zavedal svoje drugačnosti. V najstniških letih znajo biti vrstniki zelo grobi do drugačnih. In se včasih niti ne zavedajo, kaj lahko nekemu storijo s svojimi dejanji in besedami.«

A vendarle se je opogumil in naredil velik

korak naprej. O svoji bolezni je spregovoril v čudovitem kratem filmu (vimeo: »Jan Pirnat: My Story«), ki sta ga posnela s Klemenom Humarjem. V njem je na glas, vsem na očeh, zaupal svojo skrivnost.

Pređen je film ugledal luč virtualnega sveta, je Jan imel ogromno treme. »Ampak mislim, da se je ves trud poplačal. Take reakcije (ljudi/gledalcev filma) nisem pričakoval, sem pa potihlo upal, da bo reakcija vsaj približno podobna temu. Ljudje pozitivno odražajo na takšne stvari in prav je tako. Vsi smo ljudje, noben ne ve, ali bo jutri še zdrav ali pa bo priklenjen na posteljo. Zato je prav, da živimo to čudovito življenje.«

Video je, kot ste najbrž razbrali že iz Janovih besed, prejel veliko pozitivnih kritik. Zdaj svojo zgodbo živi naprej. Z videom pa ni predstavil samo svoje zgodbe, ampak predvsem sebe. Takšnega, kot je. Brez cenzure, oziroma – po »instagramovsko« rečeno – brez filtra.

Pri takšnem fotografskem talentu, ki se zaveda pomena vsakega trenutka, ne dvomim, da bo fotografskih projektov, ki bodo Janu izziv, predvsem pa hrana za dušo in srce, še mnogo in mnogo. Prav takšne pa so tudi njegove želje za prihodnost, o katerih Jan pravi: »... da bi živel od fotografije, bil z ljudmi, ki ji imam rad. Da bi imel cistično fibrozo pod kontrolo ter živel polno življenje.«

Ana Pirih
foto: Rok Tržan

Jan na spletu: www.janpirnat.com

¹ Digitalno zrcalnorefleksni fotoaparati. Ali po domače – to je tisti fotoaparati, pri katerem lahko menjša objektivne. Če pa ti še vedno ni jasno – poguglaj.

² Najenostavnejši in najbolj razširjen tip fotoaparata. Takšen, kot ga ima večina. Če še vedno ne veš, kako izgleda – poguglaj.

»Sovražim besedo homofobija. Ni fobija. Nisi prestrašen. Si kreten!« Laični prevod nekega citata z interneta, s katerim se popolnoma strinjam, nekako pa bi ga rad povezal z novelo zakona o zakonski zvezi in družinskih razmerjih. Z njo prihaja do sprememb, ki so v zadnjem času dvignile kar nekaj prahu.

O čem točno govorim? »Zakonska zveza je z zakonom urejena življenjska skupnost **dveh oseb**.« Tako smo postali 21. svetovna država, ki na tem področju omogoča enake pravice vsem državljanom. Osebo menim, da bom s takim zakonom lahko v miru živel še naprej in sojenje o tem nikakor ni namen tega članka. Tematika mi je najprej zanimiva predvsem zaradi preprostega vprašanja – kje je meja enakih pravic za vse?

Enake pravice v tem primeru omejujemo le na »par«. Toda, če želimo za vse enake pravice, zakaj potem izključujemo poligamijo oz. mnogoženstvo, ki je prakticirano v skoraj 50 svetovnih državah, ki so večinoma islamske? Torej je to očitno v svetu veliko bolj priznana področje kot istospolne poroke. Če izhajamo iz same ljubezni in iz tega, da ta ne pozna meja, se moramo sprijazniti, da ima nekdo lahko srce veliko za dva ali več partnerjev. Zakaj pa se ne smejo poročiti? Kje v zgodovini se je zataknilo, da je to področje pri nas postalo »nezakonito«? Ne vem, ampak zanimiva je informacija, da naj bi od temeljnih knjig najbolj priznanih svetovnih verstev le Koran svetoval, naj si mož vzame le eno ženo. Narobe svet ali bolj enake pravice za vse?

Za ta članek nisem delal pretirano podrobne raziskave področja, razmišljanje o po-

ligamiji je posledica prijateljstva z nekim Egipčanom, ki dokaj srečno živi z dvema ženama, nadaljnje razglabljanje pa prepustim tebi, dragi bralec. Po drugi strani pa sem se o istospolnih porokah pogovarjal s kar nekaj prijatelji in iz vsega tega je malo za šalo, malo zares prišlo do omenjanja ekonomskih priložnosti.

Ekonomske priložnosti istospolnih porok bi lahko bile fantastične, glede na to, da je trg v takšnem porastu – omare se odpirajo na veliko. Grobe statistične ocene, da je okoli 10 odstotkov populacije homoseksualne, so sicer mogoče za koga strašljive, vendar se med njimi ne najde veliko takšnih, ki od porok dobro zaslužijo. Če bi bil matičar in bi imel visok dodatek na število porok, bi mi bilo dokaj vseeno koga poročim, mogoče bi mi bilo malo škoda le poročiti dve brhki dekleti. Se spet samo hecam? Razmislite, kakšna popestritev za blejski turizem bi bila, če bi Bled postal top destinacija za istospolne poroke. Osebo verjamem, da veliko boljša, kot pa samo oglaševanje lepote prekrasnega kraja in forsiranje elitnega turizma. Si predstavljate, da bi bili hoteli, restavracije in bari na Bledu polni bogatih svatov iz tujine?

Ja, kaj pa se bo potem zgodilo z našimi družinami, vrednotami, kaj si bodo mislili otroci in drugi turisti? Po mojem mnenju

ne bo nič, s časom bi se navadili in srečno živeli naprej. Konec koncev Las Vegas živi od igralništva in tamkajšnji prebivalci začuda niso odvisni od iger na srečo, obiskujejo pa ga tudi gruče radovednih turistov, ki v igralni avtomat ali na mizo ne postavijo niti centa.

Seveda spoštujem različna mnenja in vesel sem za vsakogar, ki lastno mnenje dejansko ima. Vendar bi bil vesel tudi, če bi v naši zaplankani sLOVENiji počasi prešli neumnosti in strah pred spremembami ter kdaj pomislili na priložnosti, ki jih imamo.

Zakaj pa ne?

Rok Kalan

MATURANTSKI PLES – DOŽIVELI SMO PRAKTIČNO VSE

Dijaško

Maturantski ples je definitivno pomemben dogodek za vsakogar, ki se ga udeleži. To je noč, ko so dekleta in fantje uglajeni od glave do pet! Pomeni nekakšen prehod v zrelostno obdobje in v svet odraslih, zato je prav, da je nekaj posebnega.

Slog maturantov se iz leta v leto spreminja; včasih so dekleta nosila na tone nakita in modnih dodatkov, danes pa se večina drži načela »manj je več«. Od hipijev do sloga Elizabeth Taylor, od bleščic do Converse superg – doživeli smo praktično vse!

Maturantova izbira oprave je odvisna od njegovega sloga, vsak ima drugačna pričakovanja, drugačen stil in najpomembnejša ni znamka obleke ali cena. Pomembno je, da se v svoji opravi vsak počuti samozavestno in udobno.

Kaj pa stroški?

Na žalost se »maturanca« zaradi denarne stiske nekateri ne morejo udeležiti, tega je dandanes vse več. A veliko lahko k nižjim stroškom prispevamo sami – namesto da dekleta dajejo denar za ličenje pri profesionalcih, lahko z nekaj vaje tudi same poskrbijo zanj, obleko si prav tako lahko izposodimo na najrazličnejših mestih, kar je seveda občutno ceneje, kot če bi imeli narejeno po meri. Prav tako lahko

za pričesko poskrbimo sami doma, namesto da gremo k frizerju. Tukaj so še plesne vaje, ki se pričnejo že pred samim maturantskim plesom, a cene niso pretirano visoke. Sledijo še vstopnice za družino in prijatelje, cena pa je odvisna od samega prostora, kjer bo maturantski ples potekal, število je omejeno zaradi kapacitete prostora.

Maturantska parada 2015

Prireditev, ki naše maturante na ulicah Slovenije povezuje že 14 let, se letos začela v petek, 22. maja, ob 10. uri, končala pa se bo ob 18. uri. Idejo za nastanek Maturantske parade je dobil Tomaž Ambrož, učitelj plesa. Četvorka je slavnostni ples, odvija pa se po večjih mestih v Sloveniji. Pohvalimo se lahko tudi z več svetovnimi rekordi v kategoriji največji sočasni ples – prvega smo dobili leta 2002, sledilo pa jih je še pet.

»Maturanc« je nepozabna noč za vsakogar, ki jo doživi. Štiri oz. tri leta sedenja za šolskimi klopmi, učenja in lepih trenutkov s sošolci se naenkrat slavnostno zaključijo.

Sara Pepec
foto: anonimni prijaznež

MLADI SE ZA VEGANSTVO ODLOČAJO PRED- VSEM ZARADI ETIČNIH RAZLOGOV

Informiramo

Različne raziskave po svetu kažejo na vsakoleten vzpon števila veganov in vegetarijancev. Tudi mladi se vse pogosteje odločajo za način življenja, ki temelji na tovrstnih prehranjevalnih in življenjskih smernicah. Brcatelji smo se odločili, da tokrat nekaj vrstic namenimo njim.

Medtem ko v Sloveniji številke še niso znane, je pri sosedih situacija drugačna. Italijani ocenjujejo, da imajo okoli 8 milijonov veganov in vegetarijancev, v Avstriji njihova skupnost šteje okoli 40 tisoč članov in vsako leto sprejme še kakšnih 10 tisoč novih.

Največ veganov in vegetarijancev naj bi bilo v starostni skupini mladih, starih od 18 do 24 let. Dani Sušnik, predsednik Slovenskega veganskega društva, pravi, da se mlajši za veganstvo odločajo bolj zaradi etičnih razlogov, starejši pa zaradi zdravja. »Za veganstvo sem se sprva odločila zaradi etičnega vidika. Ne želim, da bi zaradi mojih prehranjevalnih navad in razvad umirala nedolžna bitja,« pravi diplomantka Špela Urbanc. Tudi študentka Saša Dežman nam je potrdila, da za veganstvom tičita tako etični kot tudi zdravstveni razlog: »Najprej sem ugotovila, da mi meso ne paše najbolj, nato pa je počasi sledila še ostala hrana živalskega izvora.« Ljudje, ki se odločijo za veganski način življenja, stremijo k izključitvi vseh oblik krutosti in izkoriščanja živali za hrano, obleke in druge namene in hkrati poskrbijo za bolj zdrave prehranjevalne navade.

Znanstveniki pravijo, da pravilno načrtovani veganski obroki pozitivno vplivajo na zdravje ljudi. »Najuglednejše prehran-

ske institucije po svetu so sprejele konsenz prehranske znanosti, ki ne trdi le, da je veganska prehrana primerna za vse stopnje razvoja ljudi v vseh življenjskih obdobjih,

za dojenčke, otroke, najstnike, nosečnice, doječe matere in športnike, ampak tudi, da zmanjšuje možnosti za nastanek številnih kroničnih bolezni, kot so sladkorna bolezen, srčno-žilne bolezni, debelost in rak,« pravi Dani Sušnik. Ste tudi vi eden tistih, ki pravi, da si ne more predstavljati spremembe načina življenja in prehranjevalnih navad? Verjetno si le malokdo lahko predstavlja, da bi zamenjal ustaljen način življenja za nekaj novega. Zanimivo pa je, da se populacija vegetarijancev in veganov, ki je včasih veljala za redko, z vsakim dnem večja. Danes na prste ene roke težko preštejemo prijatelje, ki so postali

vegani ali vegetarijanci. Če povprašate med njimi, vam bodo z veseljem pripočili motivacijska orodja, ki so jim bila v pomoč. Saša in Špela pravita, da so jima bili v pomoč dokumentarni filmi, kot so Earthlings, Cowsperacy in predavanja aktivista Garyja Yurovskega.

Ker so vegani in vegetarijanci še vedno v manjšini in imamo ljudje različna mnenja, smo morali vprašati tudi o odzivih drugih. Špele ni pustila ravnodušne izkušnja, ko so ji trdili, da bo v roku enega leta umrla, saj ne je 'trupel' drugih bitij: *»Pa me poglej sedaj – tri leta kasneje, v najboljšem fizičnem počutju do sedaj, s popolno krvno sliko, brez zaužitja kakršnihkoli kemikalij in tablet in ne da bi v tem času zbolela. Seveda to dolgujem presnemu veganstvu po knjigi Prehrana 80/10/10, ki pa je bolj*

usmerjena na zdravje samega človeka.« Da pa nekateri sprejemajo druge nazore, nam je pokazala Saša: *»Veliko je sicer takih, ki tega ne razumejo in pač rečejo, da si izmišljujem, vendar pa imam okoli sebe ljudi, ki spoštujejo moje odločitve in se v njih kaj preveč ne vtikajo. Je pa tudi veliko takih, ki odločitev podpirajo.«*

To je bilo teh nekaj vrstic o veganih in vegetarijancih, ki so včasih označeni za posebneže – a preko stika z njimi lahko samo potrdimo, da imajo veliko ljubezni do živali in samih sebe ter v skladu s temi nazori živijo. Posebneži – mogoče. A kaj bi bil svet brez posebnežev?

Sanja Despotovič
foto: bodieko.si

NAŠE MESTO JEKLA

Predstavljamo

Se spomnite časa visokih dimnikov – plavžev, ki so mesto zakrili z rdečim prahom? Verjetno ne. Študentje, ki danes pišemo in prebiramo Brco, smo se rodili okrog leta 1990 ali pa še kasneje. Takrat se je že zaprla stara jeklarna na Stari Savi oz. »martinarka«, kot so ji rekli delavci. Odpustili so kar 3000 delavcev, kar je bil hud udarec za Jeseničane. Mi si takratno podobo mesta kar težko predstavljamo, saj nas naši starši še niti niso imeli v planu. Brca-telji menimo, da je prav, da tudi mladi poznamo mestno zgodovino, ki določa naše življenje danes, zato vam bomo poskusili približati čas stare jeklarne.

Danes je Stara Sava kulturni spomenik in muzejsko območje, prostor družabnih in kulturnih prireditev ter turizma. V letu 2012 je bila po izboru Turistične zveze Slovenije Stara Sava izbrana za tretje najlepše mestno jedro v Sloveniji.

Preproste oblike rudarjenja in fužinarstva so bile že od nekdaj ob največjem nahajališču rude v Savskih jamah, v Planini pod Golico. Nova fužinarska tehnologija iz Italije je potrebovala močnejšo vodno silo, zato so železarske obrate z vrhov preselili k reki Savi Dolinki, kjer je že v 16. stoletju nastalo fužinarsko naselje Sava, danes poznano pod imenom Stara Sava. Zgradili so graščino, fužinarske naprave, delavnice, skladišča, stanovanjska poslopja, imeli so tudi cerkev. V 18. stoletju so fužino kupili Ruardi, nato pa so jo v 19. stoletju priključili Kranjski industrijski družbi (KID). Takrat so železovi rudi iz javorniškega plavža dodali manganovo rudo iz Begunjščice in izumili feromangan, s tem pa se zapisali med svetovne inovatorje. Stara Sava je bila takrat na

vrhuncu svoje moči. Pridružilo se je nemško podjetje Vogel & Noot, ki je prevzelo vodstvo KID. Ti so v letih 1889 do 1891 zgradili martinarno – jeklarno z novimi pečmi, valjarniški progi, žično valjarno, žebljarno, mehanične delavnice, kovačnico in druge pomožne obrate. Po 1. svetovni vojni so se ukvarjali z nekoliko nenavadno dejavnostjo – ulivanjem jeklenih cerkvenih zvonov, saj je stare pobrala vojska za svoje potrebe. Ulili so okrog 2200

jeklenih zvonov, najtežji je imel kar 6 ton. Po 2. svetovni vojni so povečali proizvodnjo surovega železa in s tem proizvedli več jekla, zlasti v obliki polizdelkov, kot so pločevina, žice, cevi, žebliji itd. Kasneje so se specializirali za proizvodnjo debele

pločevine. Gradili so vedno več obratov in peči. Od leta 1978 so delovali v okviru Slovenske železarne. Kasneje je prišlo do strateške spremembe proizvodnega programa. Ustavili so plavže, martinove peči in elektro peči. Številni delavci so izgubili službo. Leta 1987 so zgradili novo elektrojeklarno – Acroni, ki se je preusmerila na proizvodnjo kvalitetnejših jekel. Obseg proizvodnje iz leta v leto narašča, danes pa je zaposlenih okoli 1200 ljudi.

Upamo, da smo vam vsaj za malenkost približali podobo starih Jesenic, da pa se boste še boljše živeli v tiste čase, vas

Ste vedeli, da je bil iz jeseniškega železa zgrajen Bifflov stolp, prav tako pa tudi zakovice na ladji Titanik?

vabimo k ogledu **stalne železarske in rudarske zbirke** Gornjesavskega muzeja Jesenice, v Ruardovi graščini na Stari Savi, prav tako pa se lahko podate na **Staro rudno pot**, ki poteka od rudnikov v Savskih jamah, skozi Planino pod Golico, čez Pejce, vse do plavža na Stari Savi. Tako boste lahko na zanimiv način spoznavali zgodovino starih rudarjev.

Če vas zanima kaj več, lahko sledite spodnjim povezavam:

<https://www.youtube.com/watch?v=LVH05iPVGkk>

<http://www.acroni.si/sl/>

<http://turizem.jesenice.si/sl/znamenitosti/kultura-in-umetnost>

<http://www.gornjesavskimuzej.si/>

Tjaša Kikelj
foto: kamra.si

INFORMATOR

Ponudnik kuponov	Plačilo
Bazen Radovljica	2 EUR
Fitnes Žirovnica - celodnevna	28 EUR
Fitnes Samson - celodnevna	20 EUR
Fitnes TVD Partizan	20 EUR
Fitnes O2 - mesečna karta	23 EUR
Hotel Špik - izposoja opreme za squash (loparji, žogice)	3 EUR
Hotel Špik - squash	6 EUR
Hotel Špik - kohanje in savna	15 EUR
Kolosej (40 EUR)	30 EUR
Manja - depilacija celih nog	12 EUR
Manja - depilacija polovice nog	7 EUR
Manja - nega obraza	16 EUR
Manja - relaksacijska masaža	16 EUR
Občinska knjižnica (dijaki do 18. leta - brezplačno)	5 EUR
Squash Bled (dopoldne)	6 EUR
Squash Bled (popoldne)	8 EUR
Sportpoint - servis koles	12 EUR
Sportpoint - servis smuči	
Studio Vital (1 obisk)	5 EUR

Studio Vital (8 obiskov)	25 EUR
Studio Vital - solarij 50 min	21 EUR
Studio Vital - solarij 100 min	40 EUR
Studio Vital - kardio fitnes (mesečna)	28 EUR
Tenis Jesenice	2 EUR
Tenis Žirovnica	2 EUR
Wellness Živa (teden)	10 EUR
Wellness Živa (vikend)	12 EUR
Zlata Ribica - počitek + kopel + savna	44 EUR
Zlata Ribica Masaža	28 EUR
Zlata Ribica Solarij (20 žetonov)	24 EUR
Gornjesavski muzej Jesenice	brezplačno
Smučarske karte	
Krvavec vse dni	19 EUR
Krvavec med tednom	15 EUR
Vogel vse dni	18 EUR
Vogel med tednom	17 EUR

Dodatni popusti za člane KJŠ

FRIZERSKI SALON JANA – 30 %

Frizerske storitve za vse priložnosti po ugodnih cenah.

Cesta na lipice 6, 4248 Lesce

Jana Šebjanič, tel.: 070 710 300

FRIZERSKI SALON MONIKA JEREB KLINAR, MOJSTRANA – 10 %

Frizerstvo Monika Jereb Klinar s. p. nudi 10-odstotni popust na vso ponudbo.

MONIKA JEREB KLINAR S. P.

Dovje 27, 4281 Mojstrana

Tel: 041 569 615

E-pošta:

jereb.monika@gmail.com

FRIZERSKI SALON URŠKA – 10 %

Frizerski salon Urška nudi 10-odstotni popust na vse storitve

Moste 31 A, Moste

4274 Žirovnica

Tel.: 031 660 365, 04 580 12 40

FOTO VIDMAR – 20%

Popust v vrednosti 20 odstotkov na vse fotostoritve.

Cesta Železarjev 4b (Center Tuš Jesenice),
4270 Jesenice

K-FOTOGRAFIJA (CENTER TUŠ JESENICE) – 15 %

K-Fotografija, (Cesta Železarjev 4b, center Tuš) nudi vsem članom KJŠ 15-odstotni popust pri vseh fotografskih storitvah. Če želite uveljaviti popust, morate predložiti veljavno člansko izkaznico.

EVFORIA MEDITACIJE

V Studiu Vital potekajo tedenske tematske meditacije pod vodstvom Monje Bolte. Redna cena je 12 EUR, za študente pa 5 EUR. Več informacij: Alen (040 217 330)

3KA RAČUNALNIŠKI TRETMA – 20 %

Računalniški servis 3KA nudi 20-odstotni popust na vse storitve!

3KA, računalniški inženiring,

Anže Kuraš s. p.

Javorniško nabrežje 16, Jesenice

E-pošta: info@3ka.si

Tel.: 080 20 06

NAŠI NASLEDNJI PROJEKTI

- Wings For Life World Run
- Gremo na Ultra Europe 2015
- Bowling Radovljica
- Schengenfest 2015

- Kresovanje v Zavrhu
- Obisk pivnice in koncert Adija Smolarja
- Gocards Ljubljana
- Papirna akcija

So lepe rožice in sonček!

Prišla in razcvetela se je pomlad, s tem pa prihajajo lepovremenske zunanje aktivnosti. Naj vas opozorim, da je že april, za poletne postave imamo le še slaba dva meseca časa! Ker se v življenju kdaj zgodijo spremembe, bova za to KJŠ razglabljanje od sedaj naprej moči združila z našim Anžetom. Takole sta naš veliki vodja in Bine na kratko opisala Francijo: »Depresiven, z izpiti nabit februar se je končal, tri tedne marca pa smo tudi nekako pretrpeli. Razlog je bil 21. marec, ko smo odpekotali proti majhnemu, mirnemu mestecu Val Claret v Francijo. Avtobus, nabit tako ali drugače, je na cilj varno pripel pozno zvečer. Teden je bil pravljichen, obarvan predvsem v mavrične barve. Da se je zabavalo, kot se znamo le KJŠ-jevci, nam je dokončno s 'potrdili' dokazala policistka – možača redkih las, pa še to ne njenih. Imeli smo se več kot odlično, naslednje leto pa v še večjem številu zadevo ponovimo!«

Sem vprašal: zakaj ravno mavričen? Hja, Rokec, mavrica na zastavi ne pripada državi, z njo se ponašajo tički tapravi. No, pustimo zdaj to, zadnjih par tednov je bilo tudi v Sloveniji s KJŠ-jem pestro, saj smo se uspešno rešili iz »escape rooma«, se LOL-ali, skupaj barvali jajčka in dobili novega svetnika. Ne, to ni sveti zavetnik, to je naš Nik, ki nas ponosno zastopa pri Zvezi ŠKIS in v Svetu ŠOLS.

Kaj se pripravlja? Najprej bomo premagali pomladansko utrujenost v Rogaški Slatini, sigurno bo kakšno aprilsko druženje, prvomajski prazniki bodo prinesli kresovanje, nikakor pa ne gre 7. maja zgrešiti Škisove tržnice – letos bo baje specialna. Še vedno vas čakamo, da priletite kaj naokoli s kakšnim predlogom za poletje. Se vidmo, fest bodte!

Vaša Rok in Anže

Foto: Anonimni prijazneži